

Sömnen som kommer och går

Likt en syrefattig omfamning
ligger vakna timmar bredvid
varandra, skälvande inför
nattens tal

Själen är som en rastlös
konsekvens som stelnar
stum genom vakna väggars
begränsning

Ett inre med många boningar,
en kropp, en osövd massa
som hör timmarna dö, en efter en

Livet går, men det kom innan
och var så mitt att förvalta

Kom sömn och lägg din arm runt mig,
bjud mig en blundande vals

Kom sömn och lägg min tröttnande
blick så äntligen till vila

försov mig om du vill, bara kom